

Referat af 42. Europaudvalgsmøde fredag den 14. september 2007, kl. 11.00

Til stede: Elisabeth Arnold (RV) formand, Charlotte Antonsen (V) næstformand, Birgitte Josefsen (V), Ellen Trane Nørby (V), Morten Messerschmidt (DF), Helle Sjelle (KF), Svend Auken (S), Jens Christian Lund (S), Per Kaa-lund (S), Lone Dybkjær (RV), Anne Grete Holmsgaard (SF).

Desuden deltog justitsminister Lene Espersen og integrationsminister Rikke Hvilshøj.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 2818 (retlige og indre anliggender) samt møde i Det Blandede Udvalg på ministerniveau med deltagelse af Norge, Island og Schweiz den 18. september 2007

Punkterne 1-3, 6 og 7 hører under Justitsministeriets ressort. Punkt 4, 5 og 13 hører under Udenrigsministeriets ressort. Punkt 8-12 hører under Integrationsministeriets ressort.

Integrationsministeren: Jeg forelægger dagsordenspunkterne 8-12. Jeg vil orientere om punkterne 8, 11 og 12. For så vidt angår punkterne 9 og 10 henviser jeg til det oversendte notat. Alle punkterne forelægges til orientering.

Justitsministeren: Der afholdes på tirsdag i næste uge rådsmøde om retlige og indre anliggender i Bruxelles.

Et samlenotat om de sager, som er på dagsordenen for mødet, er på sædvanlig vis oversendt til udvalget i sidste uge.

Jeg skal gøre opmærksom på, at jeg – ud over sagerne inden for mit eget område – også har sager med på vegne af udenrigsministeren. Det drejer sig om dagsordenspunkt 4 om indførelse af en særlig hastprocedure ved EF-Domstolen, om punkt 5 vedrørende etableringen af en ”Europæisk dag mod Dødsstraf” og om punkt 13 vedrørende Libyen.

Inden jeg redegør for rådsmødet, skal jeg oplyse, at alle sager forelægges til orientering for Europaudvalget.

Jeg vil koncentrere min forelæggelse om dagsordenens punkt 1-3, men jeg svarer naturligvis også på spørgsmål, som udvalget måtte have om de øvrige punkter på dagsordenen.

1. Rådets rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med det politimæssige og strafferetlige samarbejde

- *Drøftelse af visse spørgsmål*

KOM (2005) 0475

Rådsmøde 2818 – bilag 1 (samlenotat side 3)

KOM (2005) 0475 – bilag 2 (grundnotat af 30/1-06)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 382, side 1425 (seneste behandling i EUU 8/6-07)

Alm. del (06) – bilag 308, side 1087 (behandlet i EUU 13/4-07)

Alm. del (06) – bilag 110, side 484 (behandlet i EUU 1/12-06)

(05) side 1088 (behandlet i EUU 21/4-06)

Justitsministeren: Det oprindelige forslag blev fremsat af Kommissionen i december 2005, og skiftende formandskaber har løbende orienteret Rådet om status i sagen. Der er tale om et omfattende forslag, som har undergået store forandringer i løbet af de efterhånden langvarige forhandlinger, og senest har det tyske formandskab foretaget en større revision af teksten. Jeg kan i den forbindelse henvise til det oversendte samlenotat, som indeholder en nærmere omtale af den reviderede tekst.

Der har forud for flere rådsmøder været lagt op til forelæggelse af nogle udvalgte spørgsmål for Rådet, uden at dette er blevet en realitet. Nu forventes det imidlertid, at det portugisiske formandskab forelægger to spørgsmål på det kommende rådsmøde. Det ene vedrører rammeafgørelsens anvendelsesområde og det andet videregivelse af oplysninger til tredjelande.

Spørgsmålet om rammeafgørelsens anvendelsesområde har været drøftet intenst i løbet af forhandlingerne, uden at det har været muligt at opnå enighed. En gruppe lande fastholder, at rammeafgørelsen kun bør omfatte grænseoverskridende videregivelse af oplysninger og behandling af data, der videregives på den måde. En anden gruppe lande mener derimod, at rammeafgørelsen herudover også bør omfatte data, der indsamles og anvendes i en rent national sammenhæng.

Udtrykt lidt forenklet går uenigheden på, om rammeafgørelsen kun skal gælde, hvis det danske politi sender oplysninger fra en sag om f.eks. narkosmugleri til det spanske politi, eller om rammeafgørelsen også skal gælde allerede under det danske politis efterforskning af narkosagen – og dermed før nogen ved, om oplysninger vedrørende sagen nogen sinde vil blive videregivet til Spanien eller andre medlemsstater.

Det portugisiske formandskab har nu lagt op til et kompromis mellem de to grupper. Det foreslås, at rammeafgørelsen begrænses til at omfatte grænseoverskridende udveksling af data, og hertil føjes en evalueringsbestemmelse, som betyder, at Kommissionen 3 år efter rammeafgørelsens implemente-

ring skal evaluere konsekvenserne af rammeafgårelsen, herunder eventuelle konsekvenser af det begrænsede anvendelsesområde.

Danmark har under forhandlingerne tilhørt gruppen, der mener, at rammeafgårelsen bør begrænses til at omfatte de grænseoverskridende situationer. Selv om man fra dansk side har haft sympati for de synspunkter, som kan anføres til støtte for et bredt anvendelsesområde, indeholder forslaget en lang række materielle bestemmelser, som vi mener meget vanskeligt kan forenes med den måde, som politiet, anklagemyndigheden og domstolene i dag behandler oplysninger på. Vi har altså meget forskellige traditioner i de europæiske lande, og jeg tror, der ville gå rigtigt meget grus i maskineriet, hvis vi lige pludselig skulle blive enige om fælles regler på området.

Derfor har man fra dansk side fastholdt det standpunkt, at der skulle ske en forenkling samt ændringer af en række af de materielle bestemmelser, før Danmark ville kunne acceptere et bredt anvendelsesområde. Dette er imidlertid ikke sket i fornødent omfang i den foreliggende tekst, og på den baggrund vil man fra dansk side støtte formandskabets oplæg, som det ligger nu.

Den danske støtte til formandskabets oplæg skal også ses i lyset af, at det primære formål med rammeafgårelsen er at få skabt et solidt databeskyttelsesmæssigt grundlag for den informationsudveksling, der sker mellem EU-landene, og at det omvendt må betragtes som mindre påkrævet at regulere den rent nationale databeskyttelse.

I alle tilfælde gælder, at det er væsentligt, at der opnås politisk enighed om dette grundlæggende spørgsmål, så vi kan komme videre med sagen, og oplægget fra formandskabet skaber – set med danske øjne – et godt grundlag for at få forhandlet det øvrige indhold af rammeafgårelsen på plads.

Det andet emne, som forventes forelagt for Rådet, er videregivelse af personoplysninger til tredjelande. Spørgsmålet er her, hvilken mulighed f.eks. Spanien har for at videregive oplysninger til et tredjeland, som Spanien har modtaget fra Danmark.

Det portugisiske formandskab forventes at forelægge et udkast til en bestemmelse, som er nærmere beskrevet i det oversendte samlenotat. Bestemmelsen opstiller en række betingelser for, at oplysninger kan videregives til et tredjeland, og jeg vil her nævne to centrale betingelser.

For det første skal en medlemsstat, der ønsker at videregive en oplysning til et tredjeland, indhente samtykke hertil fra den medlemsstat, som oplysningen er modtaget fra. Dette krav kan kun fraviges i situationer, hvor en videregivelse af en oplysning er nødvendig for at forhindre en overhængende fare for den offentlige sikkerhed eller andre væsentlige interesser. I en sådan situation skal den anden medlemsstat endvidere orienteres snarest muligt om videregivelsen.

For det andet skal det pågældende tredjeland generelt sikre et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau eller konkret yde passende beskyttelsesforanstaltninger. Dette svarer til det udgangspunkt, som vi kender fra persondataloven.

Fra dansk side agter man at tilslutte sig de foreslåede bestemmelser. Det kan synes lidt som at gå med både livrem og seler, at der både stilles krav om samtykke og tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, men bestemmelsen har nu efter dansk opfattelse fundet en rimelig balance og bør accepteres.

Jeg vil runde dette punkt af med at sige, at vi fra dansk side har støttet, at de to spørgsmål forelægges Rådet. Vi lægger vægt på, at der kommer skub i forhandlingerne, så også de øvrige udeståender, som der efter Danmarks opfattelse er i teksten, kan blive afklaret, og således at rammeafgørelsen forhåbentligt kan vedtages snart. Den har været utroligt lang tid undervejs.

Fra dansk side vil man opretholde et parlamentarisk forbehold på grund af grundlovens § 19, stk. 1.

Morten Messerschmidt takkede justitsministeren for en god redegørelse vedrørende de forskellige rammeafgørelser, hvor han synes, regeringen var landet på en fornuftig holdning. Han henviste til, at der i øjeblikket tales meget om at overflytte områder fra søjle 3 til søjle 1, hvor landene kan stemmes ned, og at regeringen advokerer for, at der skal træffes flere flertalsafgørelser. Hvordan harmonerer det med, at justitsministeren talte om, at der var store forskelle på retssystemerne i de europæiske lande, og at det derfor ville skabe store problemer, hvis man skulle harmonisere retsreglerne? Er det fordi udenrigsministeren tilgang er mere teoretisk, mens justitsministerens tilgang er mere praktisk?

Svend Auken anså det for et fremskridt, når det rejser sig om udlevering af oplysninger over grænserne, at man har databeskyttelse, og gik ind for, at ordningen skulle være så håndterlig og fornuftig som mulig. Men i princippet kan det vel ikke være et holdbart synspunkt, at vi ikke også skal beskytte vore egne borgere i forbindelse med politietterforskninger. I den forbindelse pegede han på, at hvis man i EU laver noget, som hæver beskyttelsesniveauet her i landet, plejer vi at gå ind for det.

Anne Grete Holmsgaard spurgte, om niveauet for den foreslåede databeskyttelse hele vejen igennem er højere end den danske databeskyttelseslovgivning. Hun var skeptisk over for den måde, undtagelserne fra forudsætningerne for videregivelse af oplysninger var beskrevet på, idet der står, at videregivelse skal være ”afgørende”, og at det skal være ”umuligt” at opnå forudgående samtykke. Det virker ligesom at sælge elastik i metermål.

Hun ville gerne vide, hvem der er modstander af, at databeskyttelsesreglerne også skal gælde internt i landene.

Lone Dybkjær spurgte, om kritikken fra Datatilsynet vedrørende det

oprindelige forslag var imødekommet i det nu foreliggende kompromisforslag.

Justitsministeren sagde i anledning af Morten Messerschmidts bemærkninger, at der var tale om to forskellige problemstillinger. Om man skal fastholde kravet om enstemmighed eller gå over til flertalsafgørelser er et politisk valg. Der er ingen tvivl om, at kravet om enstemmighed ofte fører til meget lange forhandlinger, mens det går hurtigere, når der kan træffes flertalsafgørelser. Hun henviste til, at der var stor opbakning i Rådet til at fastholde det bærende princip fra Tampere om, at samarbejdet på det retlige område skal bygge på gensidig anerkendelse frem for på harmonisering, idet vi har meget forskellige retssystemer.

Hun sagde til Svend Auken, at hun ikke nødvendigvis ville udlægge det som en sejr, hvis det ender med, at det alene kommer til at dreje sig om grænseoverskridende problemstillinger, når man udleverer data til andre lande, men hvis vi også skal tage retsstillingen i de enkelte lande med, kommer det til at tage meget lang tid, før man opnår enighed. Hun var ikke modstander af, at man får en revisionsklausul, så man efter tre år kan se på, om man kan gå videre.

Justitsministeren ville ikke sammenligne det med at sælge elastik i metermål, at man har nogle undtagelsesbestemmelser vedrørende udlevering af oplysninger, men snarere sammenligne det med nødret. Hun tilføjede, at man f.eks. ikke ved hjælp af undtagelsesbestemmelserne kan få udleveret oplysninger til brug for en retssag.

Justitsministeren svarede Lone Dybkjær, at man tidligere på året havde været i telefonisk kontakt med Datatilsynet, og når man vidste lidt mere om, hvor det bærer hen med rammeafgørelsen, ville ministeren kontakte Datatilsynet igen for at høre tilsynets holdning.

2. Rammeafgørelse om den europæiske kontrolordre under procedurer forud for domsafsigelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater

- Orienterende drøftelse

KOM (2006) 0468

Rådsmøde 2818 – bilag 1 (samlenotat side 18)

KOM (2006) 0468 – bilag 2 (grundnotat af 22/11-06)

Justitsministeren: Forslaget tager sigte på at udbygge EU-samarbejdet inden for området for gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af strafferetlige afgørelser.

Grundtanken bag forslaget er at skabe en ordning, som medlemsstaternes myndigheder kan bruge som alternativ til at varetægtsfængsle mistænkte EU-borgere, som ikke har bopæl i den pågældende medlemsstat, og som der-

for kan frygtes at ville flygte fra straffesagen. Den foreslåede ordning er nærmere beskrevet i det oversendte samlenotat.

Det forventes, at Rådet på det kommende møde skal drøfte, hvorvidt man skal fortsætte forhandlingerne om rammeafgørelsen på baggrund af et revideret forslag, og i så fald efter hvilke kriterier det reviderede forslag skal udformes.

Det forventes, at det portugisiske formandskab vil søge at opnå generel tilslutning til, at forhandlingerne skal fortsætte, og at der udarbejdes et revideret forslag ud fra følgende kriterier:

- Forslaget skal bygge på princippet om gensidig anerkendelse og skal respektere medlemsstaternes forskellige strafferetlige og straffeprocessuelle systemer i relation til betingelserne for at udstede en europæisk kontrolordre.
- Forslaget skal udarbejdes i overensstemmelse med den tilgang, der er benyttet i andre instrumenter vedrørende gensidig anerkendelse af strafferetlige afgørelser.

Selv om Danmark fra en principiel betragtning kan tilslutte sig forslaget formål – at nedbringe antallet af unødvendige varetægtsfængslinger – er vi fra dansk side umiddelbart skeptiske over for forslaget til rammeafgørelse i sin nuværende form.

For det første er det vanskeligt på det foreliggende grundlag at vurdere, om der er et reelt praktisk behov for rammeafgørelsen.

For det andet giver forslaget anledning til en række vanskelige overvejelser vedrørende spørgsmål af juridisk, praktisk og økonomisk karakter.

Af samme årsager er vi fra dansk side også skeptiske over for formandskabets planer om at fortsætte forhandlingerne om rammeafgørelsen på baggrund af et revideret forslag.

Hvis der imidlertid i Rådet er generel tilslutning til at fortsætte forhandlingerne, kan vi fra dansk side støtte de kriterier, som formandskabet har foreslået, at det reviderede forslag skal udarbejdes efter.

Vi vil i den forbindelse fra dansk side generelt arbejde for, at det reviderede forslag bliver så simpelt, smidigt og effektivt som muligt, og at der ikke indføres et system, der vil indebære et unødvendigt ressourceforbrug i medlemsstaterne.

Særligt vil vi fra dansk side arbejde for, at det bliver valgfrit for medlemsstaterne at udstede en europæisk kontrolordre, at rammeafgørelsen ikke kommer til at indebære en materiel harmonisering af medlemsstaternes straffeprocessuelle regler, og at medlemsstaterne ikke forpligtes til at anerkende og fuldbyrde en europæisk kontrolordre, hvis den indeholder andre former for kontrolforanstaltninger end dem, der kan anvendes i medfør af national ret.

Jeg skal for god ordens skyld nævne, at vi fra dansk side vil tage et parlamentarisk forbehold på grund af grundlovens § 19, stk. 1.

Svend Auken syntes, justitsministerens skepsis over for den europæiske kontrolordre var berettiget, og kunne ikke se, hvorfor man skulle bruge mange ressourcer på at løse et problem, som er meget lille, hvis det overhovedet er der, når der er så mange problemer, der ikke bliver løst. Derfor syntes han ikke, vi på det kommende møde skulle melde, at vi var positive over for forslaget om en europæisk kontrolordre, hvis der ikke kan dokumenteres klare gevinster ved den. Hvis man går videre med sagen, kan vi i forbindelse med mandatgivningen beskæftige os med dobbelt strafbarhed, at man ikke går videre end det, der ligger i den europæiske arrestordre osv., men det mente Svend Auken, det var for tidligt at tage stilling til på nuværende tidspunkt.

Anne Grete Holmsgaard syntes, det var problematisk at udvide området for den europæiske kontrolordre. I anledning af at justitsministeren havde sagt, at hvis der var flertal for det, ville vi acceptere at gå videre, spurgte Anne Grete Holmsgaard, om der så ud til at ville blive flertal for det.

Morten Messerschmidt spurgte i anledning af Svend Aukens bemærkning om dobbelt strafbarhed, om der var tale om dobbelt strafbarhed i forbindelse med alle de tre rammeafgørelser.

Justitsministeren havde ligesom Svend Auken en skeptisk holdning til den europæiske kontrolordre, som hun mente var alt for bureaukratisk, men hvis et flertal af lande ønsker at gå videre, mener vi, det skal gøres på de betingelser, formandskabet stiller op.

Hun kunne ikke svare Anne Grete Holmsgaard på, om der ville være et flertal for at arbejde videre med den europæiske kontrolordre.

Justitsministeren var klar over, at hun ikke var helt enig med Morten Messerschmidt med hensyn til dobbelt strafbarhed, og sagde, at der ikke var tale om et krav om dobbelt strafbarhed i forbindelse med persondataskyttelsen. I den sammenhæng henviste justitsministeren til, at man i forbindelse med den europæiske arrestordre havde gjort op med princippet om dobbelt strafbarhed, og det fungerede efter hendes opfattelse ganske udmærket.

3. Schengen-informationssystemet:

Rådsmøde 2818 – bilag 1 (samlenotat side 35)

Udvalgsmødereferat:

Alm. del (06) – bilag 382, side 1428 (seneste behandling i EEU 8/6-07)

a) SISone4all

- Status

b) Netværk til Schengen-informationssystemet

- Status

c) SIS II(*)

- Status

KOM (2005) 0236*, KOM (2005) 0230 og KOM (2005) 0237

* Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokollen om Danmarks Stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten, finder derfor anvendelse.

Justitsministeren: Jeg vil berøre denne sag kort. Som det fremgår af det oversendte samlenotat, vil formandskabet orientere om status for arbejdet med det såkaldte SISone4all-projekt og med SIS II.

Efter det oplyste skrider arbejdet frem som planlagt, og jeg vil i den forbindelse fremhæve, at den edb-tekniske side af SISone4all er klar til, at man kan evaluere de ni nye medlemsstaters anvendelse af Schengen-informationssystemet.

Dette er vigtigt, fordi det er nødvendigt med en tilfredsstillende evaluering også på dette punkt, for at Rådet kan træffe beslutning om at ophæve den indre grænsekontrol i forhold til de pågældende medlemsstater. Denne ophævelse skal efter planen have virkning fra udgangen af 2007 for lande- og søgrænser og i marts 2008 for luftgrænserne.

4. Ændring af bestemmelser i EF-Domstolens statut med henblik på at indføre en særlig hasteprocedure

- Præsentation

Rådsmøde 2818 – bilag 1 (samlenotat side 38)

Justitsministeren henviste til det fremsendte samlenotat og erklærede sig villig til at besvare de spørgsmål, som Europaudvalget måtte have om sagen.

5. Fælles EU/Europarådserklæring om etablering af en ”Europæisk dag mod Dødsstraf”

- *Drøftelse*

A-punkt

Rådsmøde 2818 – bilag 1 (samlenotat side 44)

Justitsministeren henviste til det fremsendte samlenotat og erklærede sig villig til at besvare de spørgsmål, som Europaudvalget måtte have om sagen.

Lone Dybkjær pegede på, at der i forvejen er en FN-dag imod dødsstraf, og ville gerne vide, hvad man får ud af også at lave en EU-dag imod dødsstraf, eftersom alle EU-lande er medlem af FN, og der ikke er dødsstraf i noget EU-land.

Justitsministeren gav Lone Dybkjær ret i, at der i forvejen er en FN-dag imod dødsstraf. Hun mente, man ville lave en særlig EU-dag for at understrege, at EU vil føre en aktiv politik på dette område og tager sagen alvorligt. Justitsministeren tilføjede, at også Europarådet lægger op til noget tilsvarende.

Lone Dybkjær pegede på, at det afgørende er, hvad der sker af handlinger i forbindelse med en sådan dag, og syntes, det ville være godt, hvis EU ville lægge pres på USA.

Morten Messerschmidt mente, en EU-dag imod dødsstraf ville være rent symbolsk uden nogen som helst mening.

Justitsministeren så dagen som første skridt imod, at EU sætter fokus på emnet dødsstraf, og tilføjede, at EU i FN vil tage initiativ til en resolution mod dødsstraf.

6. Rådets rammeafgørelse om anerkendelse af og tilsyn med betingede straffe og alternative sanktioner

- *Statusorientering*

Rådsmøde 2818 – bilag 1 (samlenotat side 47)

Alm. del (06) – bilag 233 (grundnotat af 5/3-07)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 382, side 1423 (seneste behandling i EEU 8/6-07)

Justitsministeren henviste til det fremsendte samlenotat og erklærede sig villig til at besvare de spørgsmål, som Europaudvalget måtte have om sagen.

Svend Auken sagde, at principielt er Socialdemokraterne positive over for at finde andre straffemetoder end bare at sætte folk i fængsel, men som forslaget er beskrevet her, ligner det et mareridt.

7. Rådets afgørelse om undertegnelse af konventionen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Island, Kongeriget Norge, Det Schweiziske Forbund og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (ny Lugano-konvention)*

- Vedtagelse

A-punkt

KOM (2007) 0387

Rådsmøde 2818 – bilag 1 (samlenotat side 62)

* Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokollen om Danmarks Stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten, finder derfor anvendelse.

Justitsministeren henviste til det fremsendte samlenotat og erklærede sig villig til at besvare de spørgsmål, som Europaudvalget måtte have om sagen.

8. Rådskonklusioner om den aktuelle situation ved EU's sydlige søgrænser

- Drøftelse og evt. vedtagelse

Rådsmøde 2818 – bilag 2 (samlenotat side 2)

Integrationsministeren: Sagen vedrørende situationen ved EU's sydlige grænser blev senest drøftet på rådsmødet den 12.-13. juni 2007.

På det sidste rådsmøde stillede Malta et nyt forslag om en nærmere fordeling af ulovlige indvandrere, der ankommer via de sydlige søgrænser, mellem alle medlemslandene.

Rådet besluttede at drøfte dette forslag på et senere tidspunkt.

Kommissionen har på baggrund heraf igangsat en analyse vedrørende yderligere tiltag på området, men denne analyse bliver ikke klar til drøftelse på rådsmødet.

På grund af det fortsat høje antal ulovlige indvandrere, der forsøger at komme til EU via de sydlige søgrænser, har formandskabet besluttet at sætte sagen på dagsordenen med henblik på at vedtage rådskonklusioner om de samlede initiativer på området. Om indholdet af konklusionerne kan jeg hen-vise til samlenotatet.

Generelt kan det siges, at rådskonklusionerne ligger inden for rammerne af den samlede migrationsstrategi, som Det Europæiske Råd har vedtaget. De skal således ses som et udtryk for den konstante opmærksomhed,

Rådet har på situationen i Middelhavsområdet og den ulovlige indvandring.

Regeringen er som bekendt enig i, at det er nødvendigt at vise solidaritet over for de sydeuropæiske lande, som modtager et stort antal ulovlige indvandrere, og bidrage til at mindske presset mest muligt.

Men regeringen kan ikke støtte en byrdefordelingsmekanisme som den, Malta har foreslået, ikke mindst fordi Maltas forslag vil kunne virke som en pull-faktor i forhold til yderligere ulovlige indvandrere.

Dog vil regeringen ikke modsætte sig, at andre lande frivilligt og på bilateralt grundlag indgår sådanne aftaler.

Regeringen er indstillet på, at spørgsmål om byrdefordeling, eventuelle behov for justering af Dublin-forordningen og etablering af EU-asylekspertteams bliver drøftet i forbindelse med den videre debat om Kommissionens grønne bog om det fremtidige europæiske asylsystem. Grønningen forventes drøftet på rådsmødet i december. Dette forventer jeg bliver afspejlet i rådskonklusionerne.

Regeringen finder, at EU først og fremmest bør fokusere på at gennemføre alle de tiltag, der allerede er iværksat for at bekæmpe ulovlig indvandring og forbedre grænsekontrollen, blandt andet ved at stille teknisk udstyr til rådighed og anvende grænsefonden. Regeringen vil i videst mulige omfang bidrage hertil.

Regeringen agter på den baggrund at tilslutte sig rådskonklusionerne.

Svend Auken spurgte, om det var rigtigt, at antallet af asylsøgere, som kom til EU over havet, var faldet ret dramatisk.

Morten Messerschmidt undrede sig over, at Malta mente, at det antal ulovlige indvandrere, som et medlemsland skulle modtage, skulle fratrækkes antallet af kvoteflygtninge, da kvoteflygtninge ikke er et EU-anliggende.

Lone Dybkjær ville gerne høre, hvorfor integrationsministeren ikke ville være med til det, Malta foreslog.

Integrationsministeren bekræftede i svaret til Svend Auken, at der var sket et dramatisk fald i antallet af ulovlige indvandrere til de kanariske øer, fra sidste år til i år, mens det for de andre lande var nogenlunde det samme antal som sidste år.

Hun bekræftede i svaret til Morten Messerschmidt, at det er en national beslutning, om man vil have kvoteflygtninge, og det er ret få EU-lande, der som Danmark modtager kvoteflygtninge. Når Malta har foreslået, at antallet af kvoteflygtninge fratrækkes det antal ulovlige indvandrere, et land ifølge fordelingsmekanismen skal tage, er det nok fordi man mener, at enten skal et land tage kvoteflygtninge, eller også skal det tage ulovlige indvandrere. Men i øvrigt er der ikke stor opbakning til Maltas forslag.

Integrationsministeren svarede Lone Dybkjær, at når vi ikke ville være

med til Maltas forslag om en bydefordelingsmekanisme, var det fordi vi mente, det ville være et incitament til ulovlig indvandring.

Svend Auken forstod, at den ulovlige indvandring til de kanariske øer var faldet drastisk, men pegede på, at da Spanien har købt fiskerirettighederne langs Afrikas kyst, har de afrikanske fiskere ikke mulighed for at ernære sig ved fiskeri og må derfor flygte til Europa. Derfor drejer det sig om at fremme erhvervsudviklingen i de lande, de ulovlige indvandrere kommer fra.

Lone Dybkjær spurgte, hvad integrationsministeren forestillede sig der skulle blive af de flygtninge, der kom ind over EU's sydlige søgrænser, når Danmark ikke ville være solidarisk.

Anne Grete Holmsgaard bad integrationsministeren sige noget om, hvordan det gik med indvandringen til Cypern, idet hun havde en fornemmelse af, at de var bedre til at håndtere situationen med ulovlig indvandring.

Ligesom Svend Auken kritiserede hun, at spanierne støvsugede kysten ud for Afrika for fisk, så der opstod groteske situationer. Hun spurgte, hvad EU reelt gjorde for at hjælpe de lande, indvandrerne kom fra, så vi tilbyder dem mere end vindfrikadeller.

Integrationsministeren var enig med Svend Auken og Anne Grete Holmsgaard i, at vi ikke kan løse problemet med de ulovlige indvandrere ved grænsekontrol, men at det på længere sigt drejer sig om at sikre, at der er erhvervsmuligheder i de lande, de ulovlige indvandrere kommer fra, så de kan ernære sig og deres familie dér i stedet for at begive sig ud på den farefulde færd over havet. I øvrigt gjorde hun opmærksom på, at det ikke kun er fra Afrika, flygtningene kommer; der kommer også folk fra Sri Lanka og Østasien, som bruger afrikanske lande som transitlande.

Integrationsministeren sagde til Lone Dybkjær, at Danmark deltager solidarisk med bidrag og gør, hvad vi kan for at hjælpe med materiel og personale, men vi mener ikke, det er hensigtsmæssigt med en fordelingsmekanisme, idet det vil have en pull-effekt og tiltrække endnu flere ulovlige indvandrere.

NOT

Integrationsministeren havde ikke oplysninger om Cypern, men ville gerne undersøge det og fremsende et notat herom.

9. Frontex: et centralt register for teknisk udstyr, et europæisk patruljeringsnetværk samt implementering af Rabbitforordningen – status

- Orientering

Rådsmøde 2818 – bilag 2 (samlenotat side 5)

Udvalgsmødereferat:

Alm. del (06) – bilag 308, side 1097 (seneste behandling i EEU 13/4-07)

Integrationsministeren henviste til det oversendte notat.

10. Frontex årsberetning 2006

- Rådet tager til efterretning

A-punkt

Rådsmøde 2818 – bilag 2 (samlenotat side 8)

Integrationsministeren henviste til det fremsendte notat.

11. Ændret forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere*

- Politisk enighed

KOM (2006) 0110

Rådsmøde 2818 – bilag 2 (samlenotat side 10)

Udvalgsmødereferater

Alm. del (06) – bilag 382, side 1433 (seneste behandling i EEU 8/6-07)

(03) side 320 FO (forhandlingsoplæg forelagt 21/11-03)

* Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokollen om Danmarks Stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten, finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren: Jeg har tidligere orienteret udvalget om udkast til ændringsforordning til den gældende forordning om ensartede opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere.

Det var forventet, at der ville blive opnået enighed om teksten, herunder om at alle børn over seks år skulle have optaget fingeraftryk i forbindelse med udstedelsen af et individuelt opholdskort.

Der blev imidlertid ikke opnået enighed om forslaget, fordi to lande i sidste øjeblik tog forbehold over for udstedelse af individuelle opholdskort til børn. Ingen af de to lande ser sig for nuværende i stand til at opgive forbeholdet og kan heller ikke godkende et forslag om at udskyde implementeringsfri-

sten.

Man er derfor i sidste øjeblik enedes om at ændre forslaget, så det bliver frivilligt for medlemsstaterne at udstede individuelle opholdskort med biometriske kendetegn til børn. Man vil så på et senere tidspunkt vende tilbage til spørgsmålet og eventuelt gøre ordningen obligatorisk også for børn.

Jeg har i forbindelse med det seneste rådsmøde i juni måned allerede oplyst, at regeringen agter at tilslutte sig ændringsforordningen i overensstemmelse med protokollen om Danmarks stilling.

Svend Auken ville gerne vide, hvilke to lande der ikke ville være med til at kræve fingeraftryk i passet for børn over 6 år, og hvad deres begrundelse herfor var.

Integrationsministeren svarede, at det var Frankrig og Belgien, der var imod at kræve biometriske oplysninger for børn, idet det frygtede, at hvis børnene fik deres eget opholdskort, ville der deri ligge selvstændige rettigheder. Det er imidlertid ikke tilfældet, idet børns opholdsret er knyttet til forældrenes opholdsret. Men det var ikke lykkedes de andre lande at overbevise Frankrig og Belgien om, at det ikke giver børnene selvstændige rettigheder, men kun er en metode til at sikre identifikation. Derfor er man nu blevet enige om en ordning, hvorefter det bliver frivilligt, om landene vil udstede individuelle opholdskort med biometriske kendetegn for børn.

Lone Dybkjær kunne ikke se, der var noget problematisk i at tage børns fingeraftryk, så de kunne tjene til identifikation, men ville gerne vide, hvor mange handlede børn der kom igennem paskontrollen.

Anne Grete Holmsgaard interesserede sig også for de handlede børn og spurgte, hvad man opnår på plussiden ved at operere med fingeraftryk, og hvilke minusser der var.

NOT

Integrationsministeren havde ikke handlede børn som sin ressort, men hun ville søge at fremskaffe de ønskede oplysninger og sende et notat herom.

Hun svarede Anne Grete Holmsgaard, at så vidt hun kunne se, var der ingen minussider ved at have biometriske oplysninger om børn, som kan tjene til identifikation, så vi er helt sikre på, at de, der får opholdstilladelse, også er dem, de udgiver sig for at være.

12. Kommissionens tredje rapport om visumreciprocitet i forhold til visse tredjelande i overensstemmelse med artikel 2 i Rådets forordning nr. 851/2005 af 2. juni 2005, der ændrer Rådets forordning nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (Visumforordningen)

- Orientering

Rådsmøde 2818 – bilag 2 (samlenotat side 15)

Integrationsministeren: Jeg vil i dag orientere om Kommissionens tredje rapport om visumreciprocitet i forhold til visse tredjelande, som vi modtog fra Kommissionen i går.

Jeg har tidligere orienteret udvalget om Kommissionens to første rapporter, der blev fremlagt i Rådet i 2006.

Sagens kerne er, at EU arbejder for, at de tredjelande, som EU gennem Visumforordningen tilbyder visumfrihed, ligeledes skal tilbyde visumfrihed til alle EU-landene. Dette er særligt et problem i forhold til USA og Canada.

Rapporten indeholder i den forbindelse blandt andet oplysninger om, at USA i begyndelsen af august 2007 har vedtaget en lov, der strammer betingelserne for optagelse i det amerikanske Visa Waiver Programme, der fritager en række lande fra visumpligt.

Med stramningen ønsker USA at styrke sikkerheden især via et bedre sikkerhedssystem til kontrol af de udrejsende via fly fra USA og via et forudgående elektronisk kontrolsystem af alle indrejsende med henblik på opnåelse af en forhåndsgodkendelse, en såkaldt elektronisk rejseautorisation.

Jeg forventer, at Kommissionen på selve rådsmødet vil komme med et foreløbigt oplæg til, hvorledes EU skal forholde sig til disse nye initiativer.

For så vidt angår andre lande er der gjort fremskridt for Mexico og New Zealand, mens spørgsmålet om visumreciprocitet fortsat drøftes med blandt andet Japan, Brasilien, Israel og Australien.

Regeringen støtter fuldt ud Kommissionens bestræbelser på at sikre reciprocitet på visumområdet.

13. Rådskonklusioner om Libyen

- Vedtagelse

A-punkt

Rådsmøde 2818 – bilag 3 (tillæg til samlenotat)

Justitsministeren henviste til det fremsendte samlenotat og erklærede sig villig til at besvare de spørgsmål, som Europaudvalget måtte have om sagen.

Morten Messerschmidt spurgte, om justitsministeren ikke var bekymret over, at den aftale, man havde indgået med Gaddafi – hvor man indgår en studehandel med en diktator, som har fængslet udlændinge efter en retssag, der var under al kritik – kan være et incitament for andre diktatorer, som vil opdage, at der er penge i at true EU-borgere på den måde.

Svend Auken var tilfreds med, at vi har fået klaret den libyske sag, men principielt har Morten Messerschmidt ret i, at løsningen kan være et incitament for andre diktatorer. Det var imidlertid et synspunkt, han ville diskutere med udenrigsministeren, hvis sag det var, på et senere tidspunkt.

Anne Grete Holmsgaard spurgte, om man overhovedet ikke havde stillet nogle krav til Libyen vedrørende menneskerettigheder, og hvis man har, hvordan vil man så sikre sig, at Libyen overholder dem?

Elisabeth Arnold syntes, der var tale om en ejendommelig aftale, som gik ud på, at en organisation, som slet ikke havde været med i forhandlingerne, skulle indgå en samarbejdsaftale med Libyen.

Justitsministeren svarede, at den politik, som EU har haft over fra Libyen siden 2004, ikke ændres med de konklusioner, der lægges op til, hvorefter Rådet blot beder Kommissionen om at forelægge udkast til et mandat for forhandlinger om en rammeaftale mellem EU og Libyen.

Hun bekræftede over for Svend Auken og Elisabeth Arnold, at udenrigsministrene tager sagen op i oktober, så ved den lejlighed kan man få en drøftelse af sagen med udenrigsministeren.

Justitsministeren svarede Anne Grete Holmsgaard, at i punkt 6 i de rådskonklusioner, der lægges op til, tales der om, at man skal drøfte emner af fælles interesse såsom menneskerettigheder.

Formanden sagde, at man ville tage spørgsmålet om aftalen med Libyen op med udenrigsministeren, når denne kom i Europaudvalget.